

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania K. [...] – E. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.
z udziałem zainteresowanych: M. W., I. S., D. S., E. S., J. O., S. K., W. M. i R. B.
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 16 kwietnia 2019 r.,
skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od skarżącego na rzecz pozwanego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 września 2017 r. oddalono apelację K. [...] – E. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 czerwca 2016 r., mocą którego oddalono jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z dnia 15 września 2014 r., stwierdzającej, że M. W., I. S., D. S., E. S., J. O., S. K., W. M., R. B. (dalej zainteresowani) - jako osoby wykonujące pracę na podstawie umów cywilnoprawnych o świadczenie usług u płatnika składek K. z siedzibą w Ś., w okresach wskazanych w decyzjach - podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu

i z tego tytułu organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

W sprawie ustalono, że K. [...] – E. K. (dalej jako K.) zajmuje się głównie działalnością w branży budowlanej, to jest sprzedażą hurtową drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego. Większość materiałów budowlanych u odwołującego sprzedawana jest na drewnianych paletach, które zużywają się, a w związku z tym wymagają napraw. Zainteresowani w ramach podpisanej umowy o dzieło dokonali napraw palet. Firma przedstawiała uszkodzone palety, wskazywała miejsce wykonania prac, dostarczając gwoździ do ich naprawy.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy oddalił odwołanie K., gdyż w jego ocenie, stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1442, dalej ustawa systemowa), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu podlegają osoby, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wykonują pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Ujawnione w procesie fakty przeczą możliwości uznania, że sporne czynności zostały wykonane na podstawie umów o dzieło.

Sąd Apelacyjny zaaprobował ten pogląd, wskazując na brak istotnych cech dzieła odnośnie do pracy zainteresowanych. Palety nie były indywidualnie oznakowywane, a charakter wykonywanych czynności był powtarzalny, poza umową pozostawała kwestia odbioru dzieła, rękojmi za wady. Nadto zainteresowani do wykonywania prac nie musieli mieć żadnego przygotowania i kwalifikacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł z mocy art. 385 k.p.c.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną złożył pełnomocnik K., zaskarżając go w całości i domagając się jego uchylenia oraz uchylenia wyroku Sądu Okręgowego i orzeczenia co do istoty sprawy, że zainteresowani nie podlegają ubezpieczeniu społecznemu z racji zawarcia z płatnikiem składek umów o dzieło.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący podniósł, że jest ona oczywiście uzasadniona z uwagi na popełnione kwalifikowane

uchybień, które doprowadziły do oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wstępnie należy przypomnieć, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądowną i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie. Przedmiotowe spostrzeżenie koreluje z publicznoprawną funkcją skargi kasacyjnej i zamyka się stwierdzeniem, że skarga kasacyjna jest środkiem odwoławczym o szczególnym charakterze. Zmierza do ochrony interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni. Natomiast jej zadanie nie polega na ponownej ocenie sprawy z perspektywy niezadowolonej z rozstrzygnięcia strony. Merytoryczne rozpoznanie sprawy poprzedza etap przedsądu, podczas którego dochodzi od weryfikacji, czy wskazana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania faktycznie istnieje.

Skarżący wskazał na okoliczność z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Tego rodzaju argument wymaga zawarcia w uzasadnieniu wniosku wyводу prawnego wskazującego, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawienia argumentów na poparcie tego twierdzenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, LEX nr 449007). Powołanie się na tę przesłankę zobowiązuje skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274). Ponadto oczywista zasadność skargi zachodzi wtedy, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia podstaw kasacyjnego zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13, LEX nr 1402642 oraz z dnia 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, LEX nr

1621619), które ewidentnie uzasadniały uwzględnienie skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, LEX nr 560577 oraz z dnia 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, LEX nr 1522063).

Strona skarżąca jest w tym zakresie zobowiązana do sformułowania w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania odpowiednich wywodów potwierdzających tę okoliczność, gdyż o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona nie może decydować argumentacja zawarta w uzasadnieniu jej podstaw (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2008 r., II PK 347/07, LEX nr 465860).

Dodatkowo należy pamiętać, że o oczywistości naruszenia prawa możemy mówić jedynie wówczas, gdy w rozpoznawanej sprawie doszło do sprzeczności wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2013 r., III SK 43/12, LEX nr 1331343).

W rozpoznawanej sprawie skarżący nie wykazał istnienia tak powołanej przesłanki „przedsądu”. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera bowiem żadnego jurydycznego wyводу potwierdzającego słuszność tezy o kwalifikowanym naruszeniu przez Sąd drugiej instancji art. 627 k.c. W rzeczywistości skarżący zmierzał wyłącznie do podważenia ustalonego przez Sądy orzekające stanu faktycznego sprawy, co usuwa się spod rozeznania i kontroli kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2012 r., II PK 278/11, LEX nr 1214574; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2014 r., V CSK 140/13, LEX nr 1458681), gdyż Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi oraz oceną materiału dowodowego dokonaną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Natomiast z poczynionych przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych wynikało wiążąco (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), że przedmiot spornych umów nie odpowiadał naturze umów o dzieło określonej w art. 627 k.c., skoro była nim naprawa elementów uszkodzonych palet. Na tej podstawie uprawnione było stwierdzenie przez Sąd Apelacyjny, że zainteresowani nie wykonywali czynności przynoszących konkretny rezultat, możliwy do obiektywnej weryfikacji. Nie doszło zatem do naruszenia tego przepisu,

a tym bardziej do jego naruszenia w postaci kwalifikowanej, widocznej przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c.